

003 Nazwisko LANGROD Imiona Jerzy Stefan lat życia 87

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia Miejscowość

010 Data śmierci 27.12.1990 Miejscowość Paryż

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

..... Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog Tydzień Polski 5.1.91
Dziennik Polski 10.1.91

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa
- 032 Rodzaj wojska
- 033 Stopień wojskowy
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód
- 038 Tytuły naukowe profesor prawa
- 042 Instytucje Uniw.Jagielloński, uniw. w Sarrebruck, Sorbona, PUNO
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Dnia 24 grudnia 1990 r. przeżywszy 87 lat, zmarł
T.P. 5.1.91 Ś. † P.

JERZY STEFAN LANGROD

dawny profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego

Nabożeństwo żałobne zostało odprawione w polskim kościele w Paryżu 27 grudnia 1990 r.

O czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

CÓRKA I ZIĘĆ

2003/2/52

D.P. 10.1.91.

Ś. † P.

JERZY LANGROD

profesor prawa administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesor prawa Uniwersytetu w Sarrebruck, dyrektor studiów dla Polaków na Sorbonie, profesor Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie, zmarł 24 grudnia 1990 r. w wieku lat 87 w Paryżu.

Zasłużonego polskiego uczonego i profesora naszej Uczelni żegna z wielkim żalem

**DZIEKAN I WYDZIAŁ PRAWA I NAUK SPOŁECZNYCH PUNO
ORAZ REKTOR I SENAT POLSKIEGO UNIwersYTETU NA OBCZYŹNIE**

7057/2/69

Franya

REJESTR DOTYCZY:

LANGROD Jerzy Stefan

.....

s/c i

z d.

1903 w

kraj:

+ w

kraj:

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

...../.....

Nota zamieszczona:

w tomie

czesci

Indeks

NAUKOWCY

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

U w a g i :

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

Wiadomości nr 1677 z 21.6.78 Profesor angrod -
Jubilatem "

znak rozpoznawczy

50/ nr 1677 i fdtto/

ÉCOLE PRATIQUE
DES HAUTES ÉTUDES

6e Section :

Sciences Economiques et Sociales

(Sorbonne)

Science de l'Administration Publique

PARIS, le dnia 19/IX 1970.

Prof. Georges LANGROD
Directeur Scientifique au CNRS
88, boulevard Péraire
ETO. 15-34
PARIS-17^e

Wielce Szanowny Panie !

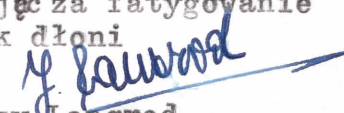
Pozwalam sobie zwrócić się do Sz.Pana z uprzejmą prośbą w następującej sprawie:

Zdaniem moim, które podziela zresztą prze-
ważna ilość referentów na niedawnym Kongresie, zachodzi koniecz-
ność dokonania poprawek w drukowanych tekstach referatów przed
ukazaniem się książki kongresowej /tom I/ w definitywnej redakcji.
Usunięcie stosunkowo licznych błędów drukarskich, zarówno z mego
własnego referatu jak z innych tekstów /np. w referacie Dra Monda
jest przykry błąd w tytule!/, wydaje mi się absolutnie niezbędne
jeżeli książka kongresowa, która kosztowała tyle trudu i zachodu,
ma spełnić swoje zadanie. Byłaby m.zd. niepowetowana szkoda gdyby
te referaty miały się ukazać w swej obecnej postaci, bez poprawek
i korekty.

W przekonaniu, że Sz.Pan i redakcja książki
kongresowej podziela moje zapatrywanie, pozwalam sobie przesłać Mu
w załączeniu tekst drukowany mego referatu, z poprawkami o uwzględ-
nienie których usilnie proszę. Zaznaczam przy tej sposobności, że
np. w referacie p. Toczyłowskiego znajduje się dwukrotnie wyrażenie
"Naczelnik sprawiedliwości" /?/ zamiast "Prezes Sądu najwyższego",
czego sprostowanie jest konieczne. Wiem, że to wszystko narazi
Panów na ew. korespondencję i dalsze trudy, ale gra warta stawki
i książka kongresowa bez tego ukazać się nie może. Zaznaczam, że
mój dawny uczeń prof. Szawłowski, będący obecnie w Londynie, oświadcza
gotowość pomocy w przeredagowaniu tekstu p. Toczyłowskiego /a może
i poprawieniu niektórych innych z działu prawnopolitycznego/. Gdybym
i ja mógł być w czymś pomocny, proszę mną dysponować.

Przy tej okazji proszę w spisie uczestników Kon-
gresu dopisać moje nazwisko /omyłkowo opuszczone/ i sprostować naz-
wisko mojej córki /Dr. Michalina Vaughan - nie Vaughan - Senior lec-
turer, London School of Economics and Political Science, Londyn/.

Z góry dziękuję i przepraszając za fatygowanie
Sz.Pana łączę wyrazy prawdziwego szacunku i uścisk dłoni

Jerzy Langrod.

S. R.

PRESIDÊNCIA DO CONSELHO
SECRETARIADO DA REFORMA ADMINISTRATIVA

Prof. Georges LANGROD
Directeur Scientifique au C
88, boulevard Périère
ETO. 15-34 PARIS.

Lisbona, dnia 22 października 69 r.

W.Szanowny Panie Inżynierze,

uprzejmie dziękuję za list z 3/10, który mi tutaj
przeadresowano.

Załączam w myśl życzenia fotografię i krótki życio-
rys po polsku i po angielsku.

Dziękuję za wyjaśnienia i łączę wyrazy prawdziwego
szacunku

G. Langrod
Jerzy LANGROD.

Jerzy Stefan LANGROD
ur. 1903 w Krakowie,
Doktor praw U.J.,
1931-1948 profesor prawa
administracyjnego U.J.,
Od 1948: należy do kadr
badaczy naukowych francus-
kiego Min. Oświaty; od 1961
jest dyrektorem nauk (CNRS);
profesor honorowy Wydz. Prawa
Uniwersytetu Saarbruecken;
laureat Instytutu Francji
(1956);
dyrektor nauk w Sorbonie
(6 sekcja Ecole des Hautes
Etudes);
ekspert do spraw Admin.Publ.
O.C.D.E. (misje w Grecji i
Portugalii); Narodów Zjedno-
czonych; UNESCO (misje w Bra-
zylia 1951-2 i 1957)

*France
Paris
Centrum
Badaw
Nauk*

born 1903, Cracow, Poland;
LLD (Cracow),
1931-1948 Professor of admin.
Law, Univ.of Cracow;
Since 1948: scientific researcher
of the French Min.of Education;
since 1961 Scientific Research
Director (CNRS);
Prof.Emeritus, Law Faculty, Univ.
of Saarbruecken;
Prize of the French Academy 1956;
Reader of the Sorbonne (6th Sect.
School of Advanced Studies);
Consultant in Publ.Administration
of O.E.C.D. (missions to Greec &
Portufal); U.N.; UNESCO (missions
to Brasil in 1951-2 and 1957).

Profesor Langrod - Jubilatem

Młody wygląd i rzeźka postawa, humor i energia wyraźnie zadają kłam metryce urodzenia. Metryka, akt administracyjny formalnie ważny, wskazuje na urodzenie w r. 1903 czyli na jubileusz 75-lecia. Akt sprzeczny z faktem administracyjnym, prezentuje jubilata, któremu można dać najwyżej lat 60! Prof.

Prof. J. S. Langrod

Jerzy Stefan Langrod bez mała pół wieku poświęcił analizie sprzeczności między aktem a faktem, aż wreszcie sam padł ofiarą tego problemu. Z jakim się wdajesz takim się stajesz: w naszym przypadku stał się jaskrawym przykładem antagonistycznego stosunku.

Ale nie tylko o tym myślał i pisał uczony profesor, od r. 1927 docent prawa administracyjnego na Wolnej Wszechnicy a od r. 1936

profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studiował, wykładał i pisał na rozmaite tematy, nie zawsze z dziedziny administracyjnej. Wydał ponad 300 prac, tłumaczonych na szereg języków. Niektóre tematy są niesłychanie interesujące i zawsze aktualne. Np. kwestia sądownictwa administracyjnego, które jest wprost niezbędne w państwie praworządnym dla kontrolowania rozbudowanej się stale administracji.

Wymienić wypada pracę na temat podziału administracyjnego państwa, które łączy się z zagadnieniem regionalizmu i decentralizacji administracji. Problem poruszony przez prof. Langroda w r. 1931, nie stracił nic na aktualności. Ta kwestia jest obecnie przedmiotem żywych dyskusji i różnych projektów we Francji, Anglii i Hiszpanii: decentralizacja i regionalizacja, partycypacja i samorządność.

Prof. Langrod analizował również doktrynę L. Petrażyckiego i L. Gumplowicza, następnie napisał historię Uniwersytetu Jagiellońskiego, historię PPS i ostatnio „new deal” w polskiej administracji terytorialnej.

Oprócz prac monograficznych wydał wielotomowe dzieła, omawiające „Zagadnienie sądownictwa administracyjnego” (w 4 tomach), „Zarys historii prawa administracyjnego” (w 2 tomach) oraz był redaktorem zbiorowego dzieła (1000 stron) o nauce administracji i drugiego o konsultacji w administracji porównawczej.

Od r. 1948 prof. Langrod przebywa w Paryżu, gdzie sprawuje

funkcje dyrektora nauk w „Ecole Pratique des Hautes Etudes” i dyrektora badań naukowych w Państwowym Instytucie Badawczym (CNRS). W tym okresie napisał wiele prac, poświęconych problemom francuskim np. o procedurze administracyjnej, o prawie administracyjnym o metodologii prawniczej, o Radzie Stanu, o nauce administracji we Francji, o mimetyzmie administracyjnym w Afryce i wiele innych.

Wykładał w Londynie na Uniwersytecie Polskim na Obczyźnie, na uniwersytetach w Wyoming, Tuluzie, Bolonii, Turynie, Puerto Rico, Rio de Janeiro, Madrycie, Lizbonie, Atenach i na Open University w Londynie. Był konsultantem z ramienia UNESCO w Brazylii i z ramienia OCDE (reforma administracji) w Grecji, w Portugalii i w Libanie. Opracowane przez niego projekty reform zainteresowane rządy starają się doprowadzić do realizacji. W czasie wojny brał udział w fakultecie prawa dla oficerów polskich, jeńców Oflagu w Edelbach (1940 — 1945).

Zawsze aktywny, zawsze pomocny w kwestiach często nie mających nic wspólnego z administracją, znajduje wolny czas na czynny udział w życiu emigracji. Ad multos annos!

Feliks Mantel.

Dr
Prof. Jerzy S. Langrod ur. 1902 w Krakowie, doktor prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1931-1948 profesor prawa administracyjnego tamże. Od 1948 we Francji, gdzie należy do kadr badaczy naukowych francuskiego Ministerstwa Oświaty. Od ~~1951~~ 1961 dyrektor nauk w CNRS /Francuskie Państwowe Centrum Badań Naukowych/, profesor honorowy Wydziału Prawa Uniwersytetu Saarbrücken, dyrektor

S. P. PROFESOR JERZY LANGROD

Nauka polska i również międzynarodowa poniosły ogromną stratę poprzez śmierć profesora prawa i administracji publicznej Jerzego Langroda.

Jerzy Langrod urodził się 20 września 1903 roku w Krakowie. Tam też kończy gimnazjum Króla Jana Sobieskiego. W roku 1921

zapisuje się na Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, który kończy w 1925 roku. Nie poprzestaje na tym i z kolei zapisuje się i kończy Wydział Humanistyczny (historia) w 1929 roku. Ukoronowaniem studiów prawniczych była jego teza doktorska pt. "Zarys sądownictwa administracyjnego (ze szczególnym uwzględnieniem sądownictwa administracyjnego w Polsce)" wyd. Biblioteka Polska - Warszawa 1925, str. 288.

Na Jego powołanie i karierę naukową wpłynęły trzy osoby: Jego Ojciec, Bernard Karol Langrod, znany adwokat krakowski, oraz dwaj znakomici uczeni Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesorowie prawa konstytucyjnego i administracyjnego, W.L. Jaworski i K.W. Kumaniecki. Pod ich znakomitą kierownictwem i wpływem krystalizuje się Jego metoda i tematyka badawcza w zakresie zagadnień prawno-politycznych i administracyjnych. W późniejszych latach, już jako docent na Wydziale nauk społecznych Wolnej Wszechnicy w Warszawie, na której wykładał porównawcze prawo administracyjne, ogłasza wspólnie z profesorem Jaworskim projekt nowej Konstytucji w 1929 roku, a wraz z profesorem Kumanieckim podręcznik prawa administracyjnego w 1939 roku. Tym też profesorom poświęca własne epokowe dzieło "Instytucje prawa administracyjnego" tom I w 1948 i tom II w 1950 roku.

Przed samą drugą wojną światową profesor Langrod zaproszony został jako docent do objęcia wykładów z administracji publicznej na Wydziale prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Zaproszenie to zbiegło się z zaproszeniem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybiera własną Alma Mater, na której wykłada jako profesor bez katedry, następnie jako profesor nadzwyczajny prawa administracyjnego i administracji publicznej. Często wykładał też na sąsiednich uniwersytetach Czechosłowacji i Węgier - w Bratysławie i Debreczynie.

Rok 1939, rok wojny i półwiecznej tragedii narodu i państwa polskiego, zastaje profesora Jerzego Langroda w wojsku polskim we Francji. Już jako uczeń gimnazjalny bierze w ramach oddziału harcerskiego udział w wyzwoleniu Krakowa w 1918 roku. Uczestniczy jako podoficer w wojnie polsko-bolszewickiej w 1920; w 1921 już jako podchorąży bierze udział w trzecim powstaniu śląskim; jako porucznik w Korpusie piechoty uczestniczy w Kampanii Wrześniowej; wreszcie po klęsce przedostaje się do Francji i otrzymuje przydział do I Dywizji Grenadierów.

Po krwawych walkach Dywizji nad kanałem na Marnie, ranny, odznaczony Krzyżem Walecznych i Croix de Guerre w ramach XX Korpusu francuskiego dostaje się do niewoli niemieckiej. Przez 5 lat przebywał w Oflagu XVII-A w Edelbech. W obozie jenieckim nie spoczął na laurach. Zorganizował i kierował wydziałem prawa i nauk politycznych w ramach tzw. "Francuskiego Uniwersytetu w niewoli". Po zakończeniu działań wojennych powraca na krótko do Kraju i wykłada na U.J. w latach 1945 - 47. Zdając sobie sprawę, że Polska straciła ustrojową wolność i państwową niepodległość opuszcza kraj na zawsze w roku 1948. Nie danym Mu było doczekanie się wyzwolenia. Co prawda widział już tylko z dala jutrzynkę ustrojowej wolności zmierzającej do pełnej niepodległości.

We Francji rozwijał dalszą działalność naukową. Jest to okres Jego wielkiej naukowej, badawczej i dydaktycznej twórczości. Zostaje kierownikiem badań naukowych, a wreszcie 1961 roku dyrektorem Centre National de la Recherche Scientifique. Obejmuje jako profesor zwyczajny porównawczego prawa administracyjnego Katedrę Uniwersytetu w Sarze, oraz l'Ecole Pratique des Hautes Etudes w Paryżu, która jest częścią Sorbony. Jako tymczasowy profesor prowadzi wykłady w rozmaitych krajach. We Włoszech, Anglii, Hiszpanii, Portugalii, Stanach Zjednoczonych, a nawet w Porto-Rico i Brazylii. Był również od początku swego założenia w 1949 roku profesorem prawa administracyjnego i nauk politycznych Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie. Przygotowywał kandydatów do magisteriów, doktoratów i przeprowadzał habilitacje. Był obecny na przewodzie habilitacyjnym piszącego te słowa w 1959 roku w Londynie. Habilitację przeprowadził były dziekan Wydziału prawa Uniwersytetu w Lublinie, prof. dr Antoni Deryng i profesor Uniwersytetu we Wrocławiu, były docent w zakładzie prawa politycznego i prawa narodów Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, dawny mój wychowawca wraz z profesorem Ludwikiem Ehrlichem na tym uniwersytecie w obecności profesorów: B. Hełczyńskiego, E. Jarry, T. Komarnickiego, Z. Stahla, Ks. Meysztowicza i P. Skwarczyńskiego. Z Polski znali mnie profesorowie: Deryng, Hubert, Langrod, Jarry, Stahl. Pisząc te słowa jestem dumny, że mogłem otrzymać habilitację z rąk tak znakomitych uczonych Polski Niepodległej. Niestety, wszyscy spoczęli już na obcej ziemi. Do nich w ostatnim roku dołączył profesor Langrod.

Profesor Jerzy Langrod w swojej spuściźnie pozostawił 428 większych i mniejszych pozycji, publikacji z dziedziny prawa administracyjnego, nauk społecznych, filozofii prawa publicznego i z socjologii.

Pozostawił liczną liczbę doktorantów, habilitantów i wychowanków – badaczy różnych działów wiedzy prawa publicznego tak w kraju jak i w świecie. Była to piękna postać polskiego uczonego o renomie międzynarodowej. Skromny, wszechstronnie wykształcony, wielce zasłużony nauce polskiej i wielu innych krajów.

Jerzy August Gawenda